

SLOVENE

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejemnik:

za

celo leto naprej 28 K — h
pol leta : 13 —
četrt : 6 : 50
mesec : 2 : 20

V upravnistvu prejemnik:

za

celo leto naprej 20 K — h
pol leta : 10 —
četrt : 5 : 50
mesec : 1 : 70

Za pošiljanje na dom
20 h na mesec.

Naročnine in inzerate
sprejema upravnistvo v
Katol. Tiskarni, Kopitar-
jeve ulice št. 2.

Rekopisi se ne vračajo,
nefrankovana pisma ne
vprejemajo.

Uredništvo je v Seme-
niških ulicah št. 2, 1, 17.

Izhaja vsak dan, izven
nedelje in praznike, ob
pol 6. uri popoldne.

Štev. 106.

V Ljubljani, v četrtek 9. maja 1901.

Letnik XXIX.

Državni zbor.

Dunaj, 8. maja.

Vodne stavbe.

V Prusiji je zaradi vodnih stavb nastala ministerska kriza in v Avstriji je pretila parlamentarna kriza, ki pa je večinoma že poravnana. Češki poslanci sami niso edini vprašanje glede vodnih stavb. Prvo navdušenje za vodne stavbe se je pleglo, ker mnogo poslancev je vendar le vstrašila milijarda stroškov, ki bi se prva leta nikakor ne obrestovala, pozneje pa jako slabo. Industrijski krogi se pač potegujejo za vodotoke, a agrarci raznih strank so jako hladni za podjetje, ki je vsaj danes se nezrelo in visi v zraku. Gotovo bi bilo umestnejše, da vlada nadaljuje poddržavljenje železnic, v prvi vrsti severne železnice.

Sicer nihče ne taji važnosti vodnih stavb za promet in narodno gospodarstvo v širšem pomenu besede, toda treba je izvršiti dva predpogoja. V prvi vrsti je treba proračunirati, ali bodo transportni troški primerni razmeram prometa in stavbene svote, drugič je treba rešiti vprašanje, ali in s katerimi troški je mogoče uravnati reke za plovitbo, da je zveza z vodotoki (kanali) možna brez prekladanja blaga. Premog, pesa, les itd. se vendar ne more prekladati, kakor živo blago. Niti največje reke, kakor Donava, Laba in Vltava danes še niso toliko uravnane, da bi bile po zimi in po leti za plovitbo primerne. Edino le Odra je za silo toliko uravnana. Torej je v prvi vrsti potrebna uravnava večjih rek.

Transportni troški pa so odvisni od raznih faktorjev, ki tvorijo tarite. Povprečni tarif pri železnicah znaša per kilometer od tone 126 kr. = 252 vinarjev. Ali pa bode mogoče transportne stroške na vodnih cestah znižati in stavbene stroške s 4% obrestovati, tega pa danes menda še nihče ne vé. A ravno ti dve uprašanji je treba pojasniti in rešiti, kar pa se doslej ni še zgodilo.

Šolski odsek

Je danes popoldne nadaljeval razpravo o predlogih posl. Seitz in Schreiterja ter tovarišev glede disciplinarnega zakona za učno osebje na ljudskih in meščanskih šolah. Prvi je danes govoril naučni minister dr. vitez Hartel. Dotaknil se je trojnega vprašanja: 1. Ali je državni zbor kompetenten za to vprašanje, 2. ali bode disciplinarno sodišče za učitelje le iz prosto voljenih učiteljev in 3. ali bode disciplinarna obravnava javna in ustna, ali tajna in pismena.

Glede prve točke meni naučni minister, da po državnem zakonu more državni zbor določiti ali premeniti temeljna načela in določbe glede ljudskega šolstva, a vse nadrobne določbe ne spadajo v državni zakon. Predlagatelj pa zahtevajo, da bodi učitelj zunaj šole popolnoma prost v političnih, verskih, slovstvenih, umetniških in drugih vprašanjih. Učitelj torej naj bi po teh predlogih imel posebne privilegije, kakor noben drugi javni funkcionar. Državni temeljni zakon dovoljuje politične prostosti, toda v gotovih mejah. Učitelj pa ima posebno nalogo, da vzgaja mladino. In ravno ta poklic zahteva mnogo takta in treznega razsojevanja dnevnih, prepornih vprašanj, ki ustvarjajo razne stranke.

Drugič zahtevajo predlagatelj, naj se disciplinarna sodišča sestavljajo le iz prosto voljenih učiteljev. Tej zahtevi naučna uprava nikakor ne more pritrditi. V vseh stanovitih

so potrebna višja oblastva, ravno tako tudi za učiteljsko osebje. In ta višja oblast mora imeti disciplinarne pravice.

Gledé javne obravnave naglašava naučni minister, da se javnost ne priporoča z ozirom na avtoriteto šolskih oblastev. Ustno postopanje, da se namreč obtoženi učitelj more ustno zagovarjati, bi bilo sicer boljše, a se ne more lahko izvršiti v višjih instancah. V Šleziji imajo sicer ustno postopanje, a vrši se le pri okrajnih šolskih svetih. Izkušnje torej kažejo, da je ustno postopanje pri dež. šol. svetih ali celó pri naučnem ministerstvu celó nemogoče.

In če to velja za malo deželo Šlezijo, tem več za Galicijo ali Češko. Naučni minister meni, da sedanje disciplinarne določbe v obče zadoščajo, treba jih je le z naredbami in instrukcijami spopolnjevati v duhu in smislu nepristranske pravičnosti.

Baron Morsey v svojem govoru načrta nalogo ljudskega učitelja nasproti šolski mladini, družini, občini in državi. Ta vzvišena naloga pa izključuje vsako politično agitacijo, ki jo dandanes opažamo skoraj v vseh avstrijskih deželah. To bi bilo v Prusiji nemogoče, in ravno na vzgled v Prusiji se gotovi krogi vedno sklicujejo. Politične agitacije se ne strinjajo z učiteljskim poklicem, najmanj pa agitacije soc. demokratov in vsenemških učiteljev.

Poslanec Schreiter zagovarja svoj predlog in se izraža proti enketi, ki jo je predlagal tovariš Černy.

Poslanec Romančuk priznava potrebo jasnejših disciplinarnih določb in priporoča okviren državni zakon, ki naj ga izpolnijo deželni zbori po svojih potrebah in razmerah. Mej tem pa naj vlada izda potrebne instrukcije.

Konečno je d'Elvert odgovarjal baronu Morseyu in naučnemu ministru ter kot centralist priporočal državni disciplinarni zakon vsaj v formalnem oziru.

Stvarno so popravljali predgovornike dr. Vogler, Kienmann, Seitz, dr. Gessmann, dr. Wolfhardt, Schreiter in Pacher. Konečno je govoril poročevalec grof Stürgkh ter predložil obširen predlog. Odsek pa je sklenil, da se ta predlog tiska, med odsekovne članke razdeli in v prihodnji seji o njem razpravlja. Mej razpravo pa poslanec Cviklinsky nasvetuje, naj vlada deželnim zborom predloži načrt disciplinarnega zakona.

Železniški odsek

Je imel sinoči in danes daljši seji in rešil malone vse investicijske predloge. Včeraj je odsek vsprejel člen 8., ki dovoljuje za nove železnice in zgradbe pri državnih železnicah 483 milijonov kron. Odsek je odklonil vse preminjvalne predloge. Socijalni demokrat dr. Ellenbogen je predlagal, naj se vladi dovoli kredit le za tekoče in bodoče leto. Kaftan pa je nasvetoval, naj se izvoli kontrolna komisija šestih članov, ki naj nadzoruje, da vlada dovoljene kredite v istini porabi le za določene namene. Dr. Götz je nasvetoval, naj se to nadzorstvo izroči kontrolni komisiji za državne dolgove.

Železniški minister dr. vitez Wittek najprvo naglašava, da vlada za redno delo že iz tehniških razlogov potrebuje kredit vsaj za pet let. In tudi finančna uprava more laglje dobiti večje posojilo, ako ima prostejše roke. Odločno pa železniški minister ugovarja posebni kontrolni komisiji, ker vsi krediti imajo v zakonu določene namene.

Ko sta še poslanec dr. Sylvester in fin. minister govorila proti posebni kontroli, je odsek odklonil Kaftanov predlog.

Dr. Götz je že včeraj predlagal, naj se vladi dovoli tudi 80 milijonov kron, ki jih je iz svojih blagajnic že porabila za investicije. O tem vprašanju je odsek danes razpravljaj. Češki poslanci se protivijo tej vladni zahtevi, toda večina odsekov je za vlado. Zato utegne železniški odsek že danes dovršiti svoje delo.

Začasni proračun.

Včeraj je vlada zbornici predložila začasni proračun za drugo polletje. Za prvo polovico tekočega leta si je vlada sama s § 14. dovolila proračun, ob enem pa tudi najela viseči dolg v znesku 50 milijonov. Že v železniškem odseku je sinoči poslanec dr. Götz naglašal, da to nasprotuje ustavni določbi, ker se je s posojilom 50 milijonov trajno obremenil državni zaklad. Ako železniški odsek dovoli 80 milijonov za državne blagajnice, potem more finančna uprava povrniti onih 50 mil. kron, od katerih že septembra meseca zapade 38 1/2.

Kako obvarujemo naše ljudstvo pred izseljevanjem?

(Naredno gospodarska črtica).

(Konec).

Prav veliko uspešnega za povzdigo kmetijstva zamore storiti ljudska šola, ker mladina je tisti faktor, na katerega se more z največjim uplivom delovati. Ako bi se v ljudski šoli oziralo na vrlo delovanje tistih učiteljev, kateri imajo šolske vrtove, ki se pečajo s sadjarstvom, cvetličarstvom, zelenjadorejo, čebelarstvom itd., ki v teh predmetih tudi šolsko mladino podučujejo, ki tedaj v srcih mladine delujejo na to, da zadobi ta veselje do kmetijstva, do domačije in sploh da se jih navdušuje za kmečki stan, in ako bi se tako delovanje na višjem mestu upoštevalo kot zasluga, tedaj bi se v ljudski šoli na deželi za povzdigo kmetijstva prav mnogo storilo.

Ne manj idealno bi ravnali isti mogočni faktorji v deželi, kateri bi materialno podpirali in pospeševali razvoj vede v raznih panogah kmetijstva.

Če se računi, da se živi na Kranjskem nad 400.000 ljudi izključno ali v prevesni večini le od kmetijstva, in če se vpraša, odkod dobivajo vsi ti svoje znanje, da morejo s pridom obdelavati polje, rediti živino, itd. tedaj je navaden odgovor: Od svojih prednikov.

Pač se trudita država in dežela, da tudi v tem oziru storita po mogočnosti svojo dolžnost, ali v primeri z velikansko nalogo, ki jo imata v tem pogledu storiti, zgodi se ta akcija vsled tega prepočasno, ker ljudstvo ne more čakati, da bi obrodile sedaj delujoče moči na tem polju — sad. Sila jih goni od hiše, to silo je treba ustaviti, in to se doseže s tem, da se s podvojeno hitrostjo in močjo popravi in naredi to, kar se je dosedaj opuščalo, kar so druge srečnejše kronovine pred nami že storile.

Koliko hitreje bi se zamogla izvršiti vsaka akcija, ki ima namen povzdigniti kmetovalčev stan, ako bi n. pr. mečeni, recimo sl. kranjska hranilnica priskočila na pomoč z znano svojo darežljivostjo. Na Gorenjskem potrebujemo prekristno kmetijsko šolo v zvezi s potovalnim podukom. Če se upošteva

da kreiranje in vzdrževanje take šole mnogo stane in da se tu zopet le deželo na pomoč kliče, je pač umevno, da ona ne more vsestransko tako finančno nastopati kakor druge premožnejše kronovine in pri teh so bili prav dostikrat privatni dobrotniki, ki so uresničenje takih koristnih naprav materialno podpirali. Koliko stroškov bi se v tej zadevi odvzelo deželi, se lahko razvidi iz tega: Ako bi n. pr. sl. kranjska hranilnica kupila uzorno posestvo in ga izročila za vzgledno šolsko gospodarjenje, pridržujoč si čisti gospodarski uspeh, imela bi v posestvu varno naložen majhen rezervni fond, kateri bi jej donášal vsako leto ne le obresti, ampak ona bi imela lepo zavest, da je nekaj zelo koristnega in potrebnega storila za povzdigo kmetijstva in kmetovalčevega stanu v deželi. Marsikatega svojega dolžnika bi zamogla opozoriti, naj se ravna po gospodarjenju na kmetijski šoli, ako se hoče iznebiti svojih hipotek. Da pa je to imenovanemu zavodu lahko storiti, pové najjasnejše svota, katero je ta zavod od svojega začetka do dandanes v občne koristne namene daroval, namreč v okrogli številki: 5 milijonov kron.

Dosedaj se je za humanitete namene vedno rado žrtvovalo. Jaz menim, ker postaja boj za obstanek pri kmečkem stanu vedno težavnejši, resnejši in obupnejši, odprimo svoje srce in roke tem resnim vprašanjem, pomagajmo pri prostemu ljudstvu, narodu materialno s tem, da ga dejansko usposobimo, da zamore na svojej lastni zemlji živeti, da ga ne tare pomankanje in goni od domačega ognjišča.

To pa dosežemo le s tem, da ga strokovno izobrazimo v njegovem stanu, da mu podamo isto strokovno teoretično in praktično znanje, ki ga usposobi, da zamore zadobiti obstanek in si zagotoviti še celo napredek v svojem stanu, če je priden in varčen.

Dosežemo pa to zopet le z mladino!

Kako je pa mladina potrebna tega poduka pri nas na Kranjskem, povedó nam te aproksimativno vzete statistične številke najbolj:

Na Kranjskem obiskuje vsako leto v okroglem številu ljudsko šolo 50.000 otrok obojega spola. Od teh jih ostavi vsako leto ljudsko šolo blizu 8000, od katerih se jih niti 2000 ne poda v višje šole, vsi drugi ostanejo deloma doma ali se gredo raznega rokodelstva učiti ali ustopijo v službo. Dočim se morajo rokodelski učenci v obrtno nadaljevalnih šolah kolikor toliko še nadalje izobraževati in se morejo učiti svojega rokodelstva ter pridejo pozneje v večja mesta itd., kar vse ugodno vpliva na njih strokovno izobraženje, ostane prevesna večina na domu ostale mladine brez nadaljnega poduka in izobraženja, tako da korist ljudske šolskega poduka zgineva bolj in bolj. Še le vojaško službovanje oživi pozabljene nauke. Ostane torej vsako leto na Kranjskem 3000—4000 šoli odrastle mladine brez nadaljnega poduka. Iz tega števila se rekrutirajo: delavci, hlapci, pastirji, dekle, pestunje, tovarniški delavci v rudokopih, tovarnah itd.

V tem številu je pa tudi tista množina mladih ljudi, ki so namenjeni, da bodo postali gospodarji na posestvih ali ki bodo kot službujoči organi na njih. Recimo, da znaša njih število samo 1000—1500.

Izmed mladine, ki zapuša vsako leto ljudsko šolo in se posveti raznim stanovom, vrne se jih pa najmanj 5% na očetov dom, ne da bi dosegli svoj izvoljeni poklic. Pa tudi od tistih, ki se podajo v mesta v tovarne itd., da si tam služijo svoj kruh, povrne se jih mnogo na očetov dom in se polotijo zopet kmetijstva. Lahko se reče, da je očetov dom, posestvo, kmetija ista trdna zaslomba, kamor se vsak zateče, če se mu v življenju pripeti velika nesreča in si ne zna drugače pomagati.

Koliko je slednjič takih obrtnikov, rokodelcev in zasebnikov po mestih in na deželi, kateri se pečajo s kmetijstvom kot postranskim dohodkom!

Z eno besedo, sleharni odraščeni človek potrebuje dobrega znanja v kmetovanju in to pri nas na Kranjskem še posebno.

Jasno kot beli dan je, da vsem dosedaj naštetim ljudem ne moremo podati temeljitega strokovnega pouka. Za to nimamo ne šol, ne sredstev. Vendar nekaj je, kar lahko in kar moramo storiti in to je:

Ne veleposestnik, ne kočar ne moreta biti ista zaslomba, na katero se moremo naslanjati, ampak oni srednji kmečki stan, iz katerega izide največ inteligence in največ krepkega prebivalstva.

Ta srednji stan ima v sebi one duševne in telesne vrline, ki ga usposobijo, da ostaja stebel človeške družbe. Mladino iz tega sloja našega prebivalstva podpirajmo materialno, navdušujmo jo, da bode drugim za vzgled, tu si izbirajmo apostole, ki naj širijo kmetijstva védo med priprostim ljudstvom! Mladeniče iz takih kmečkih hiš pošiljajmo v kmetijske šole; ti bodo nam v praktičnem življenju dejansko pokazali, da znajo védo s prakso v svojo in občno korist uporabiti; po njih vzgledu se bode umno kmetovanje in občno blagostanje širilo. Zato je sveta domovinska dolžnost vsacega domoljuba, dolžnost vsakega inteligentnega človeka, dolžnost vsakega očeta, ki ima obširnejše posestvo, da deluje po svojih močeh na to, da se pošiljajo pri nas mladeniči takih kmečkih posestnikov v kmetijsko šolo, kjer se korenito sebi in svoji okolici v korist izurijo v umnem kmetovanju. Ko se bode po deželi nahajalo nekoliko sto tako izučenih umnih gospodarjev, predrugačil se bode način kmetovanja v toliko, da našemu priprostemu narodu ne bode treba poprijemati za palico izseljevalko, kajti od teh se bode učil pravilno obdelovati zemljo, prav gojiti živino, varčno ravnati z gozdom, itd. in na domači grudi bode našel svoj kruh.

Ker pa je šolanje na kmetijskih šolah vsled tega, ker je tu odraščena mladina, ki vsekakor več potrebuje za vzdrževanje, dražje in ker vseh vzdrževalnih stroškov ne zamore vsak oče sam iz lastnega pokriti, je pač umevno, da kdor tako učečo mladino materialno podpira, stori s tem ne le tej veliko dobrega, ampak stori za povzdigo materialnega stanja celega naroda mnogo več, kakor tisti, kateri se ozira le na učečo mladino v srednjih in visokih šolah.

Okrepimo narod na njegovih koreninah, nadalje si bode znal sam pomagati. Zato pa še enkrat: Ako hočemo naš narod pred prevelikim in pogubonosnim izseljevanjem obvarovati, ako hočemo, da si ohrani svoj obstanek na svoji lastni zemlji — skrbimo za njega strokovno izobrazbo v kmetovanju! Učimo ga zemljo tako izkoriščati, da nam bode zopet to, kar je bila našim prednikom — naš najdražji zaklad, naš ponos in naša zaslomba! To pa dosežemo med drugimi sredstvi najboljštem, da našo za kmetijstvo namenjeno učečo mladino v strokovni izobrazbi podpiramo in gledamo, da se število mladine množi. Že Vodnik je zapel:

»Glej, stvarnica vse ti ponudi,
Le jemati od nje zamudi.«

in

Za uk si prebrisane glave,
Pa čedne in trdne postave
Išče te sreča, um ti je dan
Našel jo boš, če nisi zaspan.

— α. —

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. maja.

Inomostsko dijaštvo prestolonasledniku.

Katoliško dijaštvo na vseučilišču v Inomostu je odposlalo prestolonasledniku nadvojvodi Frančišku Ferdinandu sledečo brzojavko: Organizovano katoliško dijaštvo v Inomostu izraža na svojem današnjem izrednem občnem zboru svoje veliko veselje nad hrabrim in plemenitim sklepom in velepomembnim korakom Nj. c. in kr. visokosti gospoda nadvojvode Frana Ferdinanda. Katoliški dijak v Inomostu ob jednom obljubljujejo, da bodo vztrajali vseskozi v neomajani zvestobi do naše katol. cesarske hiše. Bog ohrani našo lepo Avstrijo in obvaruj prejasno habsburško hišo! Gromoviti živio našemu mnogo ljubljenu cesarju Fran Josipu I. Trikratni slava našem vzvišenemu nadvojvodi prestolonasledniku Frančišku Ferdinandu! — Predsednik katoliškega dijaškega odbora: phil. Jos. Aichner. — Od prestolonaslednika je došla odboru zelo laskava zahvala, v kateri se izraža velika radost nad lojalno izjavo katoliškega dijaštva in najtoplejša zahvala vsem udeležnikom izrednega občnega zbora, z željo, da bi se vedno ohranilo tako patrijotiški in verski čut katol. dijaštva v Inomostu.

„Czas“ o parlamentarnem položaju.

S sedanjim parlamentarnim položajem krakovski „Czas“ nikakor ni zadovoljen. Sedanja delavnost poslanske zbornice sicer marsikomu ugaja ter navdaja mnoge z nado, da kmalu trajno ozdravi bolni parlamentarizem, toda temu ni tako. Dokler bomo delali samo s koncesijami, tudi najmirneje razprave ne bodo mogle dokazati, da je bolezen premagana. Koncesije zadovoljujejo le jeden del parlamentarnih strank, v drugem pa vzbujajo še večjo nezadovoljnost. — Sodba je res precej pesimistična, vendar pa ne povsem neutemeljena.

Piklerjeva ofera na budimpeštanskem vseučilišču

se je vključ temu, da je minister Vlassicz tako vneto govoril za svojega židovskega prijatelja, vendarle dokaj ugodno rešila za hudo užaljeno katoliško dijaštvo, ki poleg svoje vere tudi iskreno ljubi svojo domovino in svoj jezik. Vlada je morala odrediti, da pouk v pravni filozofiji ni obligaten in se torej nihče ne more siliti, da bi moral obiskavati predavanja židovskega profesorja. Katoliško dijaštvo se bo vedelo ogibati židovskega kosmopolita in prepušča ta biser z veseljem židovskemu dijaštvu, ki bo sedaj še bolj oboževalo svoja ljubljena.

Rusinske zahteve.

Iz Lvova poročajo listi o neki seji mladorusinskega izvršilnega odbora, pri kateri se je sklenilo naročiti opozicijskim rusinskim poslancem, da odločneje zastopajo sledeče zahteve rusinskega naroda: administrativna delitev Galicije v poljsko in rusinsko, zakonita ureditev jezikovnega vprašanja, ustanovitev rusinskega vseučilišča v rusinskem delu Galicije in odstranitev dosejanega gospodarstva poljske zlahte. Objednem se naroča poslancem, naj odreko dotelej, da se ne izpolnijo vse te zahteve, vsako podpora Poljakom prijazni vladi in naj glasujejo tudi proti državnim potrebam.

Razpor v socialnodemokratskem vodstvu.

Lvovski listi vedo poročati, da je vodja socialno-demokratskih poslancev Daszynski prišel v veliko nemilost pri osrednjem vodstvu na Dunaju. Posebno z dr. Adlerjem sta si hudo v laseh. S svojim avtokratizmom odbija Daszynski od sebe vse člane organizacijskega odbora. A tudi na domačih tleh pripravljajo imenovanemu poslancu neprijetna iznenađenja. Velik vihar se pripravlja za poljski socialno-demokratski strankarski shod. Vodja in organizator tega hoja je bivši poslanec Kozakievicz, ki je tudi zadnjič poskušal svojo srečo v Lvovski peti skupini, a

je pogorel. Morda je vzrok boju sama nevoščljivost.

Angleški škofje pri kralju Edvardu.

Minuli petek, dne 3. maja, se je pripetil v Londonu dogodek, kakoršnega ne pomni zgodovina že 343 let: angleške katoliške škofje je kralj Edvard korporativno slovesno vsprejel v avdijenci. Brzojav, ki poroča malone o vsakem kamnu, ki ga vržejo framasonski hlapci v kak jezuitski samostan, o tem izrednem dogodku seveda ni vedel ničesar povedati. Odkar je v letu 1558 umrla kraljica Marija katoliška, ni bil vsprejet oficijelno na angleškem dvoru noben katoliški škof, in tudi potem ne, ko je katoliška cerkev dobila zopet popolno svobodo. Slovesni sprejem se je vršil omenjeni dan v St. James-palači. Vsprejeti so bili: kardinal Vaughan, nadškof westminsterski, 11 škofov in 4 naslovni škofje, potem 15 katoliških peerov, mej temi vojvoda norfolški, marki Ripon, lord Clifford, končno council katoliške zveze z lordom Talbot na čelu in katoliški šolski odbor. Kardinal Vaughan je prebral kralju adresi, v kateri se izraža žalost nad smrtjo kraljice in veselje nad nastopom vlade novega kralja. V adresi se naglašja, da katoliki vedno prosijo božje pomoči za srečno vladu kralja. Vsako nedeljo in vsak praznik se po slovesni službi božji opravljajo molitve za kraljevo rodbino. Kralj naj bo zagotovljen neomahljive zvestobe svojih katoliških podanikov. Kralj je odgovoril, da mu je v posebno zadovoljstvo izražena udanostna izjava. Svest si je težavnega bremena vlade tako velike države in se najtopleje zahvaljuje za molitve, ki se opravljajo v njegov blagor. Skrbeti hoče vedno, da bo pospeševal mej raznimi stanovi svojih podanikov jedinstvo, prizanesljivost in sporazumljenje. — Tako se je izvršil pomenljivi vsprejem, ki bo imel bržkone prej ali slej važne posledice.

Vprašanje glede odškodnine od strank Kine

niti načelno še ni definitivno rešeno, vendar se je pa vsaj teoretično jelo že nekaj jasnosti. Skupna odškodnina bo znašala po poročilu »Köln. Zeitung« blizu 1300 milijonov mark. Poslaniki so glede načina pokritja stavili svojim vladam naslednje predloge: 1. z najetjem posojila brez poročstva velesil; 2. ali s posojilom, za katero naj bi bile porok vse velesile, ali 3. z izdajo kitajskih zadolžnic, ali 4. konečno s plačevanjem letnih obrokov. — Večina se ogreva, kakor se zatrjuje, najbolj za drugi način, posebno pa Rusija in Francija, ki hočeta pridobiti za to idejo čim največ velesil. Potrebni denar bi dobila Kina iz dohodkov novouvedenih in povišanih sedanjih carin na suhem in na morju.

Dopisi.

Iz Sodražice, 7. maja. Sedaj, ko gora zeleni, ozelenele so tudi naše nade in naše dosedaj še vedno neizpolnjene želje. Ni jih malo, saj naša občina ni zadnje čase — razun nove ceste za Loški potok — ničesar pridobila, ampak celo izgubila, n. pr. poštno zvezo z Rakekom. Pa najbolj nam je pri srcu postaja v Žlebiču. Za to postajo prosimo od Poncija do Pilata, tako da bode skoro v prigovor prišla, a odsluvi se nas povsodi s tolažilnimi besedami, da naj — počakamo; k večjemu nam še pošljejo kacega inženjerja, da nekaj meri in zapisuje, a k ogledu klicani župani — molče. No, vse to nima družih posledic, kot da kolodvora v Žlebiču še sedaj ni. Zdi se mi, da nam je odločena ista usoda, kot medvedu, ki je pod drenom sedel in čakal, kedaj se bode dren razevel. Cvetja na drenu ni bilo, a kolodvora v Žlebiču doslej tudi še ne.

A najbolj čudno pri celej stvari je to, da vse, od gorniskega župana do železniskega ministra brez izjeme pripoznava kričečo potrebo te postaje, a te nam pa vendar le ne dajo. Mala občina Velike Poljane v zvezi z grajščino Koslerjevo je dobila svoj dragi kolodvor, a prošnje občin z 9000 prebivalci so glas vpijočega v puščavi. Bog ve, kak matematični sistem imajo gospodje v železniškem ministerstvu, da pri njih več velja eden, kot sedem.

Kaj pa naše poštne zveze! Bločanom se je izposlovala poštna zveza iz Blok v Velike Lašče, kar je gotovo hvale vredno. Vendar na čegave stroške se je to zgodilo?

Nam Sodražanom so vzeli, pa Bločanom in Laščanom dali. Je-li to opravičeno? Vsak, kdor količaj trezno in nepristransko sodi, bode rad pripoznal, da ima ribniška dolina vsaj toliko prometa z Rakekom in z Blokami, kot Velike Lašče, in da imajo Notranjci s Sodražico in Ribnico neprimerno več interesov, kot z Velikimi Laščami. In vendar je c. kr. poštno ravnateljstvo poštno zvezo, ki je vezala Notranjsko z Dolenjsko, opustilo.

Ne dvomimo prav nič o dobri volji do ločilnih krogov, a žal, da so le ti tedaj svojo dobro voljo in moč posodili napačnim informacijam. Gotovo nismo nevoščljivi svojim sosedom, a ne moremo biti zadovoljni, da se jih na naše stroške osreduje.

Tedaj poštno zvezo z Notranjsko smo izgubili! Smo pa li dobili obljubljeno poštno zvezo z Loškim Potokom, Drago oziroma s Hrvatsko? Zgradila se je s precejšnjimi stroški cesta na Loški Potok, da bi se s tem odprla lesnemu prometu pot skozi naš trg do postaje v Žlebiču, in da bi sosedne občine, ki so bile nekaj časa zaljubljene v misel, ločiti se od glavarstva kočevskega in ribniškega sodišča, tem tesneje se oklenile nas. Omenjena cesta je res lepa, vendar sedaj brez večjega prometa, kajti lesnim trgovcem iz Loškega Potoka doslej še ne kaže prevažati svoj les po tej novi cesti. Morali bi imeti bližje železniško postajo, torej v Žlebiču, ter nekoliko znižane železniške tarife do Trsta. No, pa kar dosedaj ni, upamo, da se prej ali slej zgodi.

Ker je promet mej Sodražico in Ribnico na jedni, ter Loškim Potokom, Drago in Pravo vključ temu precej živahen postal, bilo bi zelo ustrezno vsemu ljudstvu naše doline iz Loškega Potoka, Drage in Prave, če bi dobili vendar že toli pričakovano poštno zvezo Sodražica - Travniki, za katero bi bili višjim faktorjem zelo hvaležni.

Predolgočasno bi bilo, tukaj naštevati, koliko prej bi prihajala pisma v omenjene občine, ko bi vozila pošta iz Sodražice v Loški Potok, a zanimivo utegne biti dejstvo, da je konj iz Loškega Potoka v Sodražici prej, kot — telegram, o čemur smo se nedavno prepirali. In vendar je Sodražica od Loškega Potoka 12 km. oddaljena. Kot neko posebnost mi je dostaviti, da gredo pisma iz Loškega Potoka čez Novovas, Rakek, Ljubljano, Ribnico v — Sodražico.

Še marsikaj bi imel specijelno o naših razmerah povedati, n. pr. o vodovodu v Sodražici, o uravnavi Bistrice, o našej štirirazrednici (?), no, o tem morda prihodnjič.

Svojemu gospodu državnemu poslancu bi bili jako hvaležni, če bi on svoj vpliv postavil za naše interese, da bi se konečno res kaj storilo i za ta pozabljeni kot naše dežele.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 9. maja.

Zaupnice dr. Šusteršiču. Prejeli smo sledeče izjave: Gorenja Šiška: Živel naš delavni dr. Šusteršič! Mi smo bili in ostanemo za Vas! Wolf in Tavčar nas ne premotita; z ljudmi, katerih delo so le spletke in zabavljanja, mi ne gremo! Volivci dr. Šusteršiča. (Slede podpisi.) — Bolj ko vas bodo liberalci sovražili, bolj Vas bomo, g. dr. Šusteršič, mi spoštovali in ljubili. Občinski zastop v Dolu pri Ljubljani, dne 8. maja 1901. Jožef Kuhar, župan. — Log pri Ljubljani: Vsakemu poštenemu človeku se morajo studiti Tavčarjeve spletke proti dr. Šusteršiču. Zato se ga hočemo tem zvestej oklepiti, kolikor bolj ga združeni liberalci napadajo! Izbornemu voditelju ljudstva naše neomejeno zaupanje!! Fr. Remškar, župan. Jože Kavčnik in Franc Rus, občinska svetovalec.

Spremembe pri štajarskih okrajnih glavarstvih. Sedaj je definitivno določeno, da okrajni glavar ptujski baron Apfalter n pride v Celje, voditelj okr. glavarstva Liezen namestniški svetovalec Marius grof Attens pa je prestavljen kot okr. glavar v Ptuj.

Drugi zvezek »Socijalizma« je danes izšel. Drugemu zvezku je »Slov. kršč. soc. zveza« priložila poštno nakaznico, glasečo se na 3 K, ter uljudno prosi, da se p. n. naročniki kmalu poslužijo te nakaznice in

imenovani znesek oddajo na pošto. Z zneskom 3 K bo poravnana naročnina za 10 snopičev.

Dobrodelni bazar v korist Elizabetne otroške bolnice in gospejne družbe v Ljubljani. Kakor smo že omenili, vršil se bode dobrodelni bazar v soboto dne 11. t. m., in sicer se prične točno ob polu 7. uri zvečer. Bazar bode proti vstopnini 1 krone vsakemu pristopen, posebna vabila se ne bodo izdajala. Obleka: navadna pomladanska (promenadna). Vsi predmeti, ki bodo na prodaj, imajo fiksne cene, ki niso nikakor pretirane. — Za bazar se je iz vseh ljubljanskih krogov darovalo nad 800 predmetov in tudi okrog 1500 kron denarja. — Pripomnimo, da bo z dobrodelnim bazarem združena tudi pošta ter srečolov, ki bo vsakomur donesl gotov dobiček. Prodajo v devetih različnih šotorih, ki so že dogotovljeni, so blagevolje prevzele naslednje p. n. gospe in gospodične: Baronica Beti Gall, Serafina Zeschko, Ninka Luckmann, Pavla pl. Blažekovics, Ida Belli, Marta pl. Hollega, A. in M. Povše, Milica Hribar, Sabina Ranth, Elmora Vok, Olga Riedlinger, Zora Lenardič, Ela pl. Lukanc, Milka Papež, Emi Friedrich, Toni Priboschitz, Julija Righetti, gospa dr. Ferjančičeva, Mici pl. Lukanc, Mühleisen, Aria Wiesthaler, Marija Wettach, Adeline Kosler, dr. Franja Tavčarjeva, Ana Christoph, baronica Jela Zois, Ana Souvan, Vida pl. Bleiweis, Melita Gasteiger, Ana Schmidt, majorjeva soproga, Marija Zupanc, vladnega svetnika sopr. Lea Knez, Elza Castel, Stefanija Hieng, A. Stainl, Pavlina Rüger, Mici Starč, Vera Gressl, Toni Riedlinger, Vera in Marica Vencajz, Mira Dev, Mici Fischer, M. Ferjančič, A. in F. Lessig, Mici Papež, Mici pl. Riedl, Iva Ravnikar, Pavla Vodušek, Erna Zeschko, kontesa Baldasseroni, gospa dr. Majaronova, Maja Bamberg, markiza Luiza Gozani, Luigina plem. Höchsmann, Vera in Gita Souvan, Hana Schultz, Marija Gressl, Ana Handel, gospa Praunseiss, Pavlina in Silva Luckmann, F. Prosenc, Mar. Priboschitz, M. Samec.

Občinske volitve v Celovcu. Včeraj je volil II razred. Od 813 volivcev je na volišče prišlo 152 volivcev. Izvoljeni so Viktor Bimbacher, Emil Giovanelli, Tomaž Bohrer, dr. Pichler.

Stoletna pratika. Onim, ki poprašujejo po tej Slovincem dobro znani knjigi, naznanjamo, da »Kat. tiskovno društvo« pripravlja novo izdajo »Stoletne pratike« za dvajseto stoletje.

Umrli je včeraj v Ormožu odvetnik dr. J. Petrovar v 77. letu svoje dobe.

Poročil se je v Vojniku učitelj gosp. Leop. Čulak z gospodično Lujizo Brigito Jamnig.

Iz Ribnice na Pohorju se nam poroča, da priredé ondodni farani dne 20. maja t. l. pod vodstvom domačih duhovnikov drugo romanje v Maribor k Mariji »materi milosti« s posebnim romarskim vlakom. Blizo polovica obširne župnije pohiti k Mariji.

Največji cirkus sveta Barnum et Bailey bode priredil v Ljubljani dve predstavi dne 30. maja in sicer prvo predstavo ob 2. uri popoldne, drugo pa ob 7. uri zvečer. V Ljubljani bode samo jeden dan. Pripeljal se bode v Ljubljano s štirimi vlaki v 67 po 20 m. dolgih nalašč za njegove namene konstruiranih vozovih. Izložba njegova bo razstavljena v 12 šotorih, v katerih bo prostora za 12.000 ljudi. Seboj ima velikansko menažerijo in tri čete slonov, 1000 oseb in 400 raznovrstnih konj. Cirkus obstoji iz treh meneg, dveh velikih odrov in ogromnega kroga za dirke. Na vseh teh prostorih na stotine ljudij in živalij nakrat igra, povrh pa se tudi v zraku vrše vratomne vaje najodličnejših akrobatov. 70 konj nastopa ob istem času. Gledalec z jednega sedeža vse to lahko pregleda. Abnormalitete, katere cirkus vodi seboj, vzbujajo največjo pozornost, posebno zraščena kitajska dvojčka, mož s pasjim obrazom, mož, iz katerega

prsi se kaže drugo telo, razni pritlikavci, deklica, ki ima namestu las mah, gospo z brado, človeka, na katerega glavi se lahko kamenje razbija, brzi računar, najdebelejši človek, človek brez nog itd. Cirkus ima svojo elektriko in vodi za to potrebne stroje seboj. Iz Ljubljane pojde Barnum et Bailey v Maribor, kjer priredi predstavo 31. maja. V Ljubljano se pripelje iz Zagreba, kjer bode 28 in 29. maja. S čudovito uprav ameriškansko hitrostjo je njegovo osobje pri delu, da v enem dnevu pride iz jednega kraja v drugi kraj, postavi ogromne šotore, pripelje vozove na določeni prostor, predstavlja in po predstavi zopet vse v par urah pospravi in takoj odide. Vstopnina bode po 1 K 20 vin., 2 K 50 v., 4 K, 5 K, 6 K. Z jedno vstopnico se bode lahko ogledalo vse stvari, katere ima Barnum et Bailey. Takega velikanskega podjetja, ki združuje v sebi razstavo najrazličnejših senzacionalnih znamenitosti, cirkus, hipodrom, menegarijo, razstavo drehtanih živalij, še ni bilo v naših krajih in upravičeno so Američani na svoja rojaka Barnum et Bailey ponosni, ker sta v tem podjetju ustvarila nekaj, kar ne zmore vsak. Predno se bo pričela predstava cirkusa, bode vhod odprt jedno uro prej, da si bo občinstvo lahko ogledalo razstave in menegarijo. V Ljubljani bode podjetje zavzemalo ogromen prostor ob Marije Terezije cesti. Danes, v četrtek zjutraj je prišel v Ljubljano Barnum et Baileyjev velik reklamni voz, ki je pripeljal seboj najraznovrstnejše lepake in katere bodo Barnum et Baileyjev uslužbenci pripleljali 40 milj okoli Ljubljane. Reklamni voz je prišel tudi v Zagreb. K svoji predstavi v Ljubljani priredi Barnum et Bailey od raznih stranij posebne vlake, mej drugimi tudi iz Trsta.

Ljubljanske novice. Nov gostilničar v »Katol. Domu.« Gostilno v »Katol. Domu« je prevzel g. I. Cotič. Gostilno otvori v soboto. — Porotno zasedanje v Ljubljani se prične dne 10. junija. — Velikanski plakati Barnuma & Baileja so se danes opoludne nabili po Ljubljani. — Opica v tivolskih drevoredih. Iz opičjega gledališča, ki je v nedeljo tukaj končalo svoje predstave, je ušla opica. Ves trud, da bi jo ujeli, je zaman. Opica veselo skače po kostanjih okoli Kolizeja in na najrazličnejše načine zabava mladino. Posestnik opičjega gledališča se je moral odpeljati iz Ljubljane, ne da bi mogel vzeti seboj to opico, kateri se je Ljubljana tako priljubila, da hoče na vsak način ostati tu. — Danes se nam poroča, da so opico ustrelili, ker je poškodovala veliko vej. — Zgubil je nekdo srebrno uro in zlato verižico v vrednosti 88 K.

Na včerajšnji mesečni semenj je bilo prignanih 166 glav živine in sicer: 117 volov in konj, 35 krav in 14 telet, in to zato tako malo, ker je bil v pondeljek veliki letni semenj. Kupčija je bila srednja, ker so bili domači kupci.

Organizacija slovenskega delavstva v Trstu. »Delavsko podporno društvo« v Trstu je imelo te dni občni zbor, na katerem se je čulo, da se je mej letom izbrisalo iz društva 457 udov.

Mestna ljudska kopelj. Od 28. apr. do 4. maja letos oddalo se je v ljudski mestni kopeli vsega skupaj 501 kopelj, in sicer za moške 420 (pršnih 287, kadnih 133) za ženske pa 81 (pršnih 10, kadnih 71).

»Riunione Adriatica« izplačuje svojim židovskim delničarjem pri vsaki akciji 160 K dividende. Tu vmes je mnogo duhovniškega denarja. Čas je že, da vsi podpiramo domačo »Vzajemno zavarovalnico.«

* * *

Nadvojvodinja Elizabeta, hči pokojnega prestolonaslednika Rudolfa, potuje sedaj ob dalmatinski obali. Povsod mlado nadvojvodinjo srčno pozdravljajo.

Nadebudna mladina. Poročali smo, da je v Riedu osmošolec Herman Lindenthal pljunil pri velikonočnih duhovnih vajah sveto hostijo iz svojih ust. Njegov prijatelj Lausansky je tudi storil slično dejanje. Tudi na litanije sta odgovarjala s psovskami na Boga in svetnike. Lindenthal je bil obsojen na šest mesecev in Lausansky na osem mesecev ječe, ob enem sta oba izključena iz vseh avstrijskih šol.

Zaradi kuge so nastali nemiri v vseh okrajih Svalkot in Pendžub v Indiji. Angleška vlada je zapovedala ostre sanitarne naredbe, katerim se ljudstvo neče podvreči. Angleži so poslali dva vojaška oddelka, da prisilita ljudstvo k miru.

Umrli je v Sandomiru škof Anton Sotkiewicz. Rojen je bil leta 1826 v vasici Bardo. Prej je bil dolgo časa profesor duhovnega pastirstva v sandomirskem semenišču.

Ogromen požar je bil nedavno v mestu Jacksonville v Floridi. Vnelo se je mnogo lesenih hiš, močan veter je pihnil v požar in hipoma je bil velik del mesta v plamenu. Ker niso mogli drugače ustaviti ognja, je požarna bramba z dinamitom razgnala nekaj za ogenj nevarnih hiš. Pet otrok je zgorelo, škoda se ceni na 15 mil. dolarjev, 10.000 ljudi je brez strehe.

Orožnika morilca. »Magyaroszag« javlja, da sta v Nagyhalmagy dva orožnika umorila nekega moža, ki se je podal pod njihovo varstvo. Oropala sta mu 600 K. Truplo umorjenega sta zagrebla v gozdu. Dejanje teh orožnikov sta naznanila dva gozdna paznika, ki sta iz daljave videla umor. Orožnika sta pobegnila.

Smodke angleškega kralja. Sedaj, ko v Transvaalu angleški vojaki trpé glad in žejo, puši angleški kralj dragocene smodke po 25 kron. Taka smodka angleškega kralja je dolga 9 centimetrov in četr centimetra debela.

Stavka uradnic pri telefonu. se je pričela v Budimpešti. Sosebno bankirji in časniki so v zadregi. Uradnice stavkajo, ker je ravnateljstvo zapovedalo, da morajo brisati in snažiti tudi pohištvo v telefonski sobi.

Originelno protialkoholično društvo se je osnovalo v Londonu. Društvo bode obrambno društvo mož, ki imajo za žene pijanke. Možje so zahtevali, da se jim olajša ločitev od pijanih žensk.

Petelin in biciklist V Waldkirchenu na Bavarskem je povozil nek biciklist petelina. Lastnik petelina je tožil biciklista. Biciklist je bil oproščen, obsojen je pa bil lastnik petelina, ker je pustil petelina letati po cesti, kar je po ondotnem policijskem redu prepovedano.

Društva.

(Odbor kamniške podružnice Slovenskega planinskega društva) vabina izlet k svetemu Ambrožu (1086 m.) nad Cerkljami pri Kamniku v nedeljo dne 12. t. m. Planinska pravljica o kozlu Zlatorogu v Triglavskem pogorju pripoveduje dokaj mikavno, kako so planinske vile ondodnega pogorja prečarale Zlatoroga zoper vsako neizgodo, ki bi ga utegnile doleteti, tudi zoper lovčev krogljo, ker bi iz Zlatorogove krvi vzrasla Triglavska roža, ki bi mu ozdravila takoj vsako rano, ako je pokusil le en list ali cvet. Govori se in človek bi se skoraj komu verjel o tem, če bi ne bil bolje poučen in izkušen, da današnja doba ne vstvarja več ne planinskih ne drugačnih pravljic. Ne, turist tega ne verjame, kajti on ve natanko, da se pravljice vedno porajajo, še lepše in poučljivejše, nego so se v minoli bajni dobi. Da bi se malo odpočili in okrepčali v bajnem svetu planinskih vil, priredi kamniška podružnica S. P. D. svoj prvi letošnji izlet v nedeljo, dne 12. t. m. k sv. Ambrožu nad Cerkljami in Sventurščo goro pri Kamniku. Ker kaže, da se vreme dotlej lepo ubriše in ustanovi, vabimo na ta izlet turistinje, turiste, prijateljice in prijatelje planin, upajoč, da jih pride dolga, dolga vrsta. Sv. Ambrož je vas na najnižji kosenini Kriške planine v Cerkljanski občini pri Kranju. Ta vas ima cerkvico, posvečeno sv. Ambrožu, škofu in pevcu. Semkaj, h cerkvici dovede nas naš izlet. Najbrž je razgled od tod najdivnejši v vsem našem planinskem svetu, kolikor ga leži v absolutni višini 1086 m. Kogar bode mikalo pogledati naš prekrasni planinski svet malo višje, pogodi najbolje, ako stopi še eno uro dalje, da pride na Kržišče, visoke 1647 m., od koder se mu odpre neprimerljiv razgled s tako nizke višine. Izletniki iz Kranja, Radovljice, Cerkelj ali okolice imajo najbližnji pot skoz Cerklje in v obližju Vižencarja. Iz Kamnika odriremo v nedeljo okolo 6. zjutraj, v treh urah bomo že lahko pri sv. Ambrožu. Pot je iz Kamnika in Cerkelj zložen, nikjer ni nobene nevarnosti. Kdor pride v Kamnik v soboto, 11. dne t. m. z večernim vlakom,

da bi se pridružil tukajšnjim izletnikom, se blagovoli oglasiti v hotelu Fischerjevem, ker tam se snidemo vsi. Pri cerkvencu sv. Ambroža se dobo zdaj samo še izvrstno mleko, surovo maslo in vodo. Zato naj udeleženci izleta blagovolijo nekaj živila seboj prineesti. Skuha ali speče se pa lahko pri cerkvencu, kdor bi imel kaj pripravljenega za to. Ker vozi od 1. dne t. m. že nedeljski vlak iz Ljubljane v Kamnik in nazaj, odpotujejo lahko ljubljanski udeleženci iz Kamnika ob 8. in 40 min. zvečer. V sredi majnika izlet k sv. Ambrožu ni nič prezgodaj, ker je tam pravzaprav podplaninski kraj, koder že zeleni trava in brsti drevje po brdih. Zato se nadejamo, da prihiti tudi mnogo ponosnih nižinskih vil k sv. Ambrožu v nedeljo, dne 12. t. m.

Odbor kamniške podružnice S. P. D.

(Društva avstrijskih železničnih uradnikov skupina v Ljubljani) napravi pri lepem vremenu prihodnjo nedeljo dne 12. t. m. zopoldanskim vlakom izlet v Podbrezje. Kolegijski sestanek vrši se v gostilni g. Pavlina. Stanovski kolegi in prijatelji vabijo se k mnogobrojni vdeležbi.

(Občinska hranilnica v Krškem) prične svoje delovanje dne 1. junija t. l. Predsednik upravnega odbora je grof Ervin Auersperg, grajsčak, njegov namestnik Pavel Juvančič, c. kr. sodni svetnik. Predsednik ravnateljstva je dr. Janez Mencinger, odvetnik, njegov namestnik dr. Jurij Pučko c. kr. notar, pisarniški ravnatelj dr. Tomaž Romih, župan. V ravnateljstvu so razven teh še sledeči gospodje: Jerman Ivan, Rumpret Franc in Rupert Anton, meščani obrtniki v Krškem in Anton Križman c. kr. davčni oficijal, v upravnem odboru pa razven zgoraj navedenih še: Gerald Franc, meščan in obrtnik v Krškem, Janc Anton kmet v Ravneh, Pirc Franc kmet v Velkivasi in Puntar Josip kmet v Gorenjem Pijavskem. Občina Krška prevzame za zavod splošno poroštvo, vrh tega pa za vloge in njihovo po pravilih določeno obrestovanje posebno poroštvo v znesku 20.000 kron, in je v ta namen deponirala 20.000 kron v državnih zadolžnicah. Hranilnica sprejema hranilne vloge, za katere plačuje 4 % obresti; rentni davek plačuje sama. Posojuje na nepremična posvetva po 5 % obresti in 1 % anuitete, proti zastavljenju avstrijskih državnih zadolžnic pa po 6 %.

Telefonska in brzojavna poročila.

Ig, 8. maja. Kljub napadov izdajalcev ostajamo neomahljivi na strani dr. Šusteršiča. — Hranilnica in posojilnica ter izobraževalno društvo.

Kranj, 9. maja. Obsojajoči razdiravno politiko izrekamo dr. Šusteršiču popolno zaupanje. — V imenu njegovih volivcev občine v Predosljah: Zabret, župan.

Radeče, 9. maja. Kogar liberalci besno napadajo, mora biti gotovo mož posebne dobrote in poštenosti. Bog živi dr. Šusteršiča! — Hranilnica in posojilnica v Šent. Janžu.

Gorenjavas, 9. maja. Pogumnemu boritelju za ljudske pravice naše spoštovanje, nasprotnikom naše pomilovanje. — Hranilnica in posojilnica, in kmetijsko društvo v Leskovici.

Trebnje, 9. maja. Iz Dobrnich: Odpadniki in izdajice pereant. Živel dr. Ivan Šusteršič! — Njega volivci.

Konjice, 9. maja. Zgražajoči se nad postopanjem narodnih izdajic kličemo dr. Šusteršiču: Živio! Naprej! — Kmetijsko društvo.

Dunaj, 9. maja. Železniški odsek je sinoči pozno zvečer dognal razpravo o investicijski predlogi. In uctim mej predlogo o vodnih cestah in investicijsko predlogo je bil odklonjen z vsemi proti glasovom Čehov in posl. Biankinija, predlog glede refundiranja 80 milij. kron iz investicijskega zaklada pa vsprejet z vsemi proti glasovom Čehov, vse nemcev in poslanca Biankinija. Ostali paragrafi so obveljali nepremenjeno.

Dunaj, 9. maja. (C. B.) Poslanska zbornica je pričela danes z drugim branjem o predlogi glede žganjarine.

